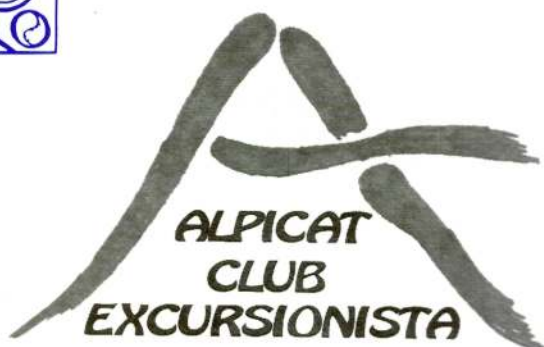

Club excursionista

Família, cultura, esport, aventura... El club excursionista arriba amb força. Som un nou club esportiu amb ganes de passar caps de setmana familiars en la natura i visitant llocs on segurament molts volem anar, però mai trobem el moment.

QUISOM?

Un grup de gent d'Alpicat que hem volgut iniciar un club esportiu amb ganes de fer senderisme, alta muntanya, caminades llargues, barrancs, esquí de muntanya, alpinisme i tota mena d'activitats en la natura amb els nostres familiars, veïns i amics.

QUÈ VOLEM?

Fer excursions familiars de diferents nivells de dificultat:

Nivell baix, per a iniciar-se

Nivell mitjà, per fer caminades i senders

Nivell alt, per als més valents i intrèpids

D'altra banda, obtindrem descomptes en botigues esportives i millors preus en entrades per a grups.

QUAN?

Programarem excursions mensuals durant tot l'any i participarem en totes les activitats i actes organitzats per l'Ajuntament, on el nostre club pugui adherir-se, com és la pujada al tossal de la Corona, el dia 10 de setembre, i la festa de la Catxipanda l'11 de setembre en el parc del Graó.

ALAJUNTADIRECTIVASOM:

Antonio Arjona, president

Vicenç Muñoz, vicepresident

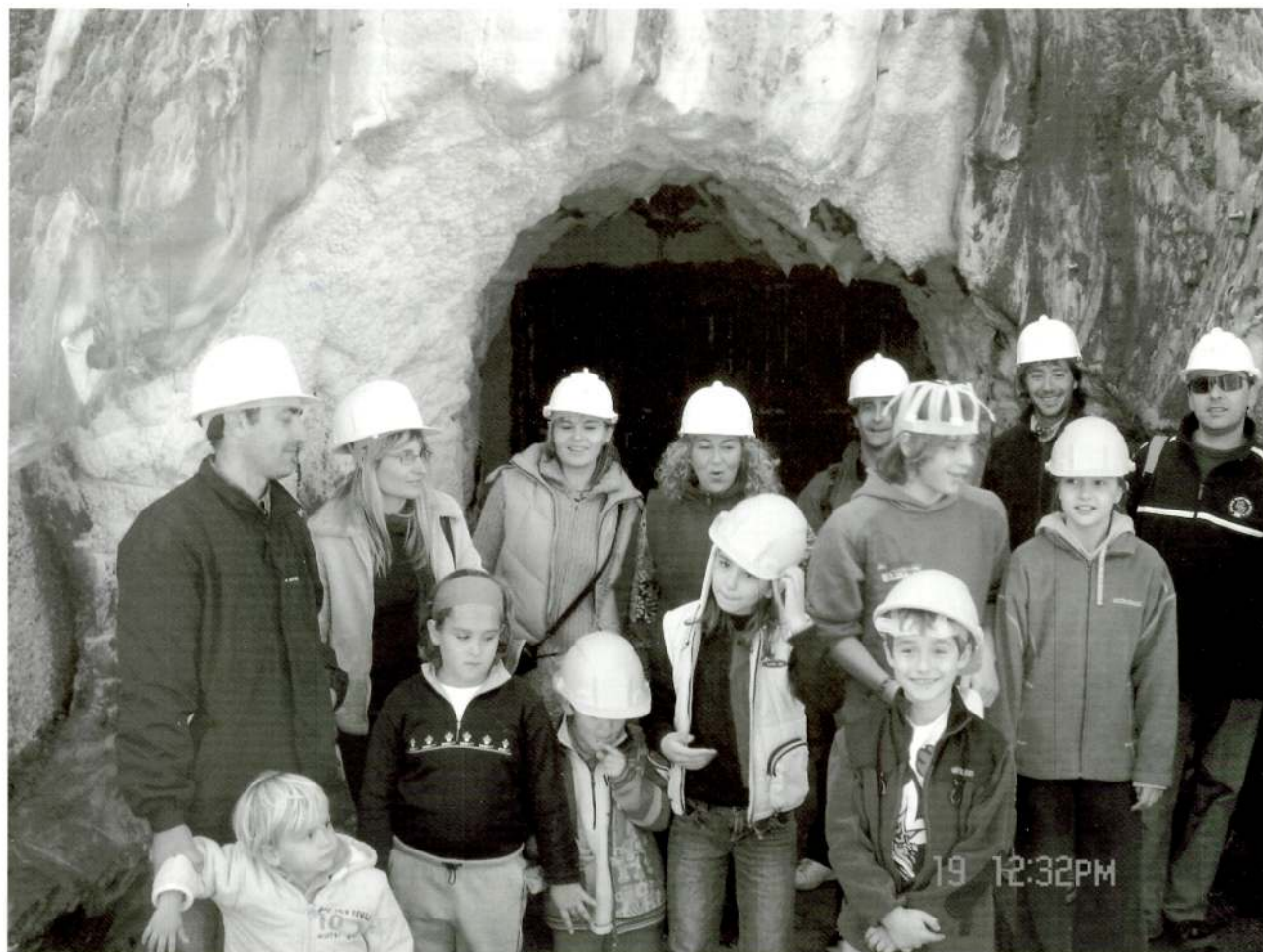
Remei Tortosa, secretària

Joana Pifarré, tesorera

Joana Garcia, vocal

Jordi Escuer, vocal

Jordi Lara, vocal

Pilar Alcalà, vocal
Ramon Ferrer, vocal
Yolanda Mendoza, vocal

COM ET POTS POSAR EN CONTACTE AMB NOSALTRES?

Pots fer-te soci del club emplenant la butlleta que trobaràs al pavelló o a l'Ajuntament i dipositar-la a:

Bústia al pavelló municipal d'esports
Passeig del Parc, s/n

correu electrònic:

clubexcursionistaalpicat@yahoo.es

La informació de cada sortida serà

penjada amb antelació en un dels taulers d'anuncis del pavelló municipal d'esports Antoni Roure Vila.

CALENDARI D'ACTIVITATS REALITZADES

Un grup de joves vàrem anar a fer un iglú.

El 9 de juliol vam estar al congost de Montrebei.

A final de juliol vam gaudir d'un cap de setmana d'acampada a la vall de Nocito, on ens ho vam passar d'allò més bé!

El 10 de setembre, juntament amb més veïns, pujàvem al tossal de la Corona i

l'11 de setembre, un grup reduït, vam participar en la tradicional festa de la Catxipanda, on si t'animes l'any vinent pots venir amb nosaltres.

Els dies 23 i 24 de setembre, cap de setmana a Benasc. Estada en un monestir del segle X i passeig pel centre del Parc Natural Posets/cascada d'Aigualluts.

El 22 d'octubre, 1a part de la ruta del Císter. En aquesta ocasió vam anar al monestir de Vallbona de les Monges amb una visita guiada i al Museu de Juguets i Autòmats de Verdú on, si encara no hi heu estat, us aconsellem que hi aneu. Per la primavera programarem la segona part, a poblet i Santes Creus.

El 19 de novembre, diada a Cardona. La muntanya de sal de les nostres contrades, amb una visita guiada al conjunt monumental del castell i canongia de Sant Vicenç de Cardona, el centre de la Cardona medieval i el Parc Cultural de la Muntanya de Sal.

I al desembre, esquí i muntanya.

Què esperes? Vine amb nosaltres al club excursionista i no et quedis sense aventures amb amics i familiars.

Jocs de cants i nusos

L'Encarna i la Montse us explicaran dos jocs molts fàcils. No necessiteu material i podeu jugar-hi a casa, amb els amics o al pati de l'escola.

El primer és un joc cantat adreçat als més petits. És molt senzill ja que consisteix a cantar una cançó i seguir uns moviments:

Sóc una tassa (es posa la mà a la cintura)
una tetera (es posa la mà davant del nas)
una forquilla (s'aixequen les mans enlaire)
i un ganivet (es junten les mans enlaire).

Sóc un *croissant* (es posen les mans sota les aixelles)

una ensaïmada (es posen les mans a la cintura) i
un bombonet (es posen les mans al cap).

El segon és el joc dels **nusos**.

Tots els nens i nenes fan una rotllana menys un que es queda fora, d'esquena al grup. El joc consisteix a començar a embolicar nens com per exemple: els uns passen les cames per sobre dels altres, els altres es giren d'esquena, passen els braços per sota els peus, etc. Quan estan ben embolicats, el nen o la nena que estava d'esquena ha d'intentar deslligar el nus.

Ludoteca municipal El Tren Màgic

Sol, foc, tió

Diuen que el descobriment més important de l'home primitiu va ser el foc. Em podeu creure si us asseguro que m'és força difícil fer aquesta afirmació, més que res perquè no hi era.

El que sí puc assegurar és que el foc encisa tothom. Nens i grans hem restat embadalits davant una bona foguera.

Diuen també que el món agrari, des del temps remot del neolític fins als nostres dies està íntimament lligat amb el curs de les estacions, les quals són regides pel sol, i els agricultors —que fins fa ben pocs anys han representat la immensa majoria de la humanitat— observen i es senten afectats pels moviments de l'astre i, com és natural, remarquen molt especialment els moments crucials de màxim i mínim dels solsticis. I celebren, així, els grans canvis del sol, que donen lloc a l'arribada de l'hivern i de l'estiu.

Els catalans, bons aprofitadors sempre dels grans descobriments i celebracions, no ens en deixem passar una, i així la nit de Sant Joan fem una bona foguera per donar la benvinguda a l'estiu.

I a l'hivern?, potser preguntareu. Com li donem la benvinguda a l'hivern?

Tal vegada seria bo oblidar-nos de les calefaccions modernes i recordar com s'escalfaven els nostres avantpassats: cremant bons troncs a la llar de foc.

I ja som al cap del carrer per saber com, els catalans, celebrem, any rere any, l'arribada del tió a les nostres cases.

El tió no era, en principi, altra cosa que el tronc que cremava a la llar, al foc a terra. Un tronc que, en cremar, donava béns tan preciosos com l'escalfor i la llum, presents simbòlics que oferia als de la casa.

A partir d'aquesta forma més primitiva el tió evoluciona. El tió és un tronc, triat pels nens, que esdevé màgicament un ésser que s'ha d'alimentar i que viu durant uns dies a la cuina de la casa, que dóna els seus regals per Nadal i que després es crema. Ben aviat, aquesta característica d'animal fantàstic es reforça a partir d'afegir al tronc unes potes, aprofitar la forma de la fusta per figurar la cara, posar-hi una llengua i una barretina. I així trobem el tió tal com el coneixem ara a ciutat: un

personatge que sembla una bèstia, que cada any arriba uns dies abans de Nadal, que resideix a la cuina o, sobretot, al menjador i al qual cal donar aliments i aigua, per tal de rebre els seus obsequis. A ciutat ens trobem així amb tradicions familiars, en les quals el mateix tió ha servit per a tots els fills d'una casa i encara ha passat d'una generació a l'altra.

D'una forma o altra, el tió té un mateix objectiu: oferir regals als de la casa. Regals que han variat amb el temps: primer eren bàsicament dolços, neules, torrons, allò que es necessitava per a celebrar la festa; després, llaminadures, pijames, sabatilles o roba d'abric per passar l'hivern més calentons. Avui hi ha una tendència a fer servir el tió per a fer presents de més envergadura. Amb tot, cal diferenciar la tradició del tió d'altres costums i personatges nadalencs. El tió no ha estat mai una màquina de portar regals. El tió es fa cagar, segons el costum de cada casa.

El costum presenta un sens fi de varietats, fins al punt que sembla que cada contrada i cada poble ho fan a la seva manera. Per començar observem que no a tot arreu es fa en el mateix moment. En alguns llocs és a la vigília, abans de sopar, quan se'l fa cagar; en altres es fa tornant de la Missa del Gall, o també el matí de Nadal, ja que el tió cagarà les neules i els torrons que es menjaran, per postres, després del gran àpat.

De la mateixa manera, no rep a tot arreu el mateix nom. Per això sentim parlar del tió, el tronc, la tronca, la soca, la baga i segur que me'n deixo un bon grapat.

A diferència d'altres costums i personatges, procedents de cultures d'altres països, dels quals només en coneixem la forma més superficial (arbre de Nadal, Pare Noël, etc), el tió ha conservat tot un ritual tradicional. Fer cagar el tió és una cerimònia domèstica o de petita comunitat (escola, colla d'amics), que consisteix en el cant d'una o més cançons característiques per acabar finalment colpejant el tronc amb força.

Anna Gairí i Blavi

